

CONGREGAZIONE DELLA PASSIONE DI GESÙ CRISTO

P.ZA SS.GIOVANNI E PAOLO, 13

00184 ROMA - ITALIA

TEL: (39)-06.77.27.11 – FAX: (39)-06.700.8454

Il Superiore Generale

Prot.n.2008.264

List po Synodzie Zgromadzenia 2008

Odbył się w dniach 6-17 września w Cuernavaca, Meksyk

POZDROWIENIE

Drodzy, siostry i bracia z Rodziny Pasjonistów,

„Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze...? W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali” (por. Łk 24. 24,32-35). W duchu uczniów z Emaus, którzy chcieliby opowiedzieć i przekazać, co się stało na Synodzie Zgromadzenia, który odbył się w naszym domu rekolekcyjnym w Cuernavaca w Meksyku, w dniach 6-17 września 2008, którego tematem była restrukturyzacja.

Dwie niespodzianki, których doświadczyli uczniowie z Emaus: pierwsza to ta, że nie rozpoznali go w drodze, gdy do nich mówił, i druga, że później poznali Zmartwychwstałego przy łamaniu chleba, były też naszą niespodzianką podczas Synodu.

Chciałbym opowiedzieć Wam bracia i siostry należący do Zgromadzenia i Rodziny Pasjonistów zgromadzonych w Wieczerniku świata, w 58 krajach gdzie żyje i pracuje Zgromadzenie, jakbyście byli „jedenastu zgromadzonymi i tymi, którzy z nimi byli”, żeby przekazać Wam emocje, obawy, wątpliwości, drogę rozeznania i rozpoznanie obecności Pana pośród nas. Tak, przeżyliśmy też momenty zatroskania, ale doświadczyliśmy czegoś podobnego do dalszego ciągu opowiadania z Łukasza: „Jezus (zmartwychwstały) stanął pośrodku i powiedział do nich ‘Pokój wam’. Wstrząśnięci i pełni lęku, uwierzyli, że ujrzeli ducha. Ale On powiedział im: ‘Dlaczego jesteście zaniepokojeni? I dlaczego rosną wątpliwości w waszym sercu?’” (Łk 24, 36nn).

WPROWADZENIE

Dni spędzone na Synodzie, który odbył się w dniach 6-17 września 2008 r. w Cuernavaca, w dialogu, w braterstwie i modlitwie z wspólnym celebrowaniem Eucharystii i liturgiami, w których podkreślono formy wyrazu właściwe kulturom różnych kontynentów i państw, w których żyjemy. Celem Synodu było rozeznanie razem jak wyzwolić nowe życie i energię na rzecz misji Zgromadzenia w świetle zaleceń Kapituły. Chcieliśmy odkryć, za jakim typem Restrukturyzacji podążać, aby całemu Zgromadzeniu i jego poszczególnym jednostkom dać nowe życie, jak być rodziną zjednoczoną przez to samo powołanie i charyzmat.

„Restrukturyzacja, prorocstwo, konieczność” to tytuł wprowadzającej refleksji o. Octavio Mondragóna, CP. Powiedział on, że temat restrukturyzacji zgromadzenia przynależy do innej, bardziej radykalnej dziedziny życia chrześcijańskiego, który zazwyczaj nazywamy napięciem eschatologicznym. Działanie Ducha polega na utrzymaniu nieodwracalności drogi Restrukturyzacji jako pełni życia. Dlatego Duch Święty nazywany jest Dawcą Życia. Poprzez działanie Ducha w zmartwychwstaniu Jezusa rozpoczęło się nowe stworzenie, nowe narodzenie wszystkich żyjących. Natomiast doświadczenie Ducha, prorocstwo, rozeznanie są żywotną koniecznością w dynamizmie nowego stworzenia. Istnieje wyrażenie teologiczne, które zbiera te żywotne potrzeby Kościoła: *Ecclesia semper reformanda*. Możemy zastosować je do

Zgromadzenia i do życia naszych wspólnot i instytucji przyjmując tę żywotną konieczność: życie Zgromadzenia jest włączone w nieprzerwany dynamizm, w Duchu i przez Ducha, który polega na przyjmowaniu i wyrażaniu nowych form egzystencji wobec zmian i do wyzwań historii. Ale o. Octavio przypomina nam, że nie może istnieć możliwość restrukturyzacji, nadania nowego kształtu lub ponownego założenia naszego życia zakonnego bez pierwotnego doświadczenia współczucia, to znaczy bez pełnej gotowości do przyjęcia wewnątrz Zgromadzenia działania Ducha polegającego na nowym stworzeniu. Restrukturyzować oznacza mówić nam i pozwalać mówić niewygodne prawdy, które oczyszczają nasze życie z każdego oszustwa lub fałszywej iluzji. Jest ona [Restrukturyzacja] aktem uczciwości historycznej i teologicznej, ponieważ nie ma lepszego sposobu sprawowania pamiętki Boga żyjącego, niż wyjść od Współczucia, w którym On się objawia jako obecny i działający.

Pamięć Męki jest źródłem naszego proroctwa chrześcijańskiego, i dlatego też jest źródłem proroctwa, które daje strukturę życiu pasjonisty wobec i pośród świata. Teraz jest jasne, że życie pasjonisty w optyce proroctwa jest jakby przenikana dwoma dynamizmami: Pamięcią Męki i wyzwaniem obecnej rzeczywistości. Reforma Zgromadzenia, która nie patrzy poza granice samej siebie, aby skonfrontować się ze światem, nie zasługuje na tę nazwę, ponieważ mówienie o Krzyżu jest mówieniem alternatywnym, jest wydarzeniem twórczym, ponieważ tworzy nowy horyzont, nowy sposób bycia w świecie.

O. Donald Senior CP w swoich konferencjach podczas dnia skupienia zaprosił nas jako pasjonistów do refleksji nad Pawłem Apostołem, w 2000. rocznicę jego urodzin. Zaprosił nas też do zobaczenia wyzwania restrukturyzacji w świetle jego życia i teologii. Tak osobiście, jak i w szerszym zakresie, społecznym i religijnym swoich czasów, Paweł był świadkiem śmierci starego świata i narodzin nowego. My pasjoniści którzy podobnie szamocemy się w głębokich zmianach, możemy zwrócić się do przykładu Pawła jako do przykładu i inspiracji do pracy, która jest przed nami. Może bardziej niż jakakolwiek inna postać Kościoła starożytnego, Paweł wcielił głębokie nawrócenie i przemianę, tak na poziomie osobistym, jak i na poziomie tradycji religijnej, której się z gorliwością poświęcił, dla Ewangelii. Jest coś innego czego możemy nauczyć się od naszego brata Pawła, gdy zastanawiamy się nad naszym życiem i życiem naszych wspólnot jako całości. Paweł skierował całą siłę swego życia ku wypełnieniu misji danej mu przez Boga. My, pasjoniści, powinniśmy zauważyć w szczególności, że prawdziwym sercem teologii i duchowości Pawła była jego kontemplacja Męki Jezusa. Dla Pawła śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa była rzeczywistością, która tłumaczyła wszystko, która objawiała oblicze Boga. Z tego punktu widzenia Paweł będzie kontemlował każdą rzecz: sercem życia chrześcijanina jest miłość, ponieważ to właśnie bezwarunkowa miłość ożywiła Chrystusa Ukrzyżowanego; doświadczenie ograniczenia i słabości znajduje sens w ukrzyżowanym ciele Jezusa, który samego siebie dał za nas. Paweł z Tarsu, którego życie przeniknięte było pamięcią Męki Jezusa, jest naprawdę bratem dla nas, pasjonistów, i od niego możemy nauczyć się też czegoś na temat apostolskiego sposobu sprawowania władzy: Jezus, Cierpiący Sługa Boży, który dał swoje życie, aby inni mogli żyć, był znakiem ostatecznym, jak może być sprawowana autentyczna władza. Ale pomimo to, Paweł żył w czasie, w którym wizja Kościoła nie była ostatecznie określona, ale zachował wiernie swą nadzieję: „Cóż nas może odłączyć od miłości Bożej?”.

Paweł, z drugiej strony, przekazał niepohamowanego ducha misyjnego i pasję dla odważnych idei, jako apostoła dramatycznej przemiany i nowych możliwości Boga.

Również my, wspólnota pasjonistów, kontemplujemy wielką zmianę, restrukturyzację naszej wizji i stylu życia. I podczas gdy wysilamy się, aby przekazać nowemu pokoleniu Pasjonistów żywe dziedzictwo naszej wielkiej i kruchej wspólnoty zakonnej, zrobimy dobrze przypominając Pawła: ucznia Jezusa Ukrzyżowanego ogarniętego pasją i doświadczonego teologa; ufającego w swą apostolską tożsamość i powołanie, lecz nie zaborczego i współpracującego z innymi na rzecz owego skarbu; człowieka, którego ciągle, odważne marzenia powodują cierpienie, ale którego nadzieja oparta na wierze, nigdy nie zanika.

To właśnie jest to, czym żyjemy: niewiarygodny czas dla każdego, kto szuka, jak Paweł, życia zakorzenionego we własnym czasie i kulturze. Restrukturyzacja Zgromadzenia jest w nadziei poszukiwaniem tego zanurzenia dla odnowienia żywotności.

WYDARZENIE I PAMIĘĆ

Spotkanie, składające się z różnych momentów i trwające przez wiele dni, przeżyliśmy w klimacie współpracy i wzajemnego zaufania tak w czasie sesji zgromadzenia ogólnego, jak w grupach problemowych. W mojej Relacji wprowadzającej w Synod „Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!” (Mt 14,27) Między innymi zwróciłem się o przeżycie Synodu jako momentu łaski, a nie tylko jako spotkania mającego na celu programację. Pokrótce przypomniałem zadania wykonane przed Synodem i kroki uczynione w procesie Restrukturyzacji, poczynając od załączka, jakim była Kapituła Generalna 2000 do właściwego zapoczątkowania procesu na Synodzie 2004, kiedy został ten proces uznany za wezwanie Boże do nawrócenia, nowej twórczej wierności życiu wspólnotowemu, misji i solidarności wewnątrz Zgromadzenia i jako opcji na rzecz ubogich.

Zgromadzenie zostało postawione w sytuacji dialogu i rozeznania w świetle słów kluczowych: Charyzmat, Obecność, Misja, które zostały zinterpretowane w sposób prorocki i twórczy.

Kapituła Generalna z 2006, w swej Deklaracji Głównej, która jest sercem i kluczem samej Kapituły, popchnęła nas do zaangażowania się „z entuzjazmem” w proces Restrukturyzacji, a więc do bycia żywymi i aktywnymi. Kapituła uznała i potwierdziła to w rozeznaniu jako wezwanie Boże do nowego refleksowania i interaktywnej współpracy pomiędzy nami i do przyjęcia poszukiwania możliwości struktur, które służą charyzmatowi. Poza tym Kapituła, aby uczynić proces skuteczniejszym, i by prowadzić go dalej, wybrała siedmiu Koordynatorów, po jednym dla każdej konferencji regionalnej Zgromadzenia. Jednym ze specyficznych owoców współpracy i dialogu między Radą Generalną a Koordynatorami było przygotowanie kwestionariusza, aby zebrać informacje, które nazwano „Schematem przewodnim” do planowania Restrukturyzacji. Miało to na celu umożliwienie lektury zrozumienia rzeczywistości Zgromadzenia dziś, mając na uwadze układ, punkty mocne i słabe, apostolat, rozłożenie form obecności na terytorium, sytuację finansową i perspektywy na przyszłość.

Trzeba z satysfakcją podkreślić, że jednostki terytorialne: Prowincje, Wiceprowincje i Wikariaty pracując w ramach swych struktur i w Konferencjach, wykonały z pomocą Koordynatorów i w dialogu z Radą Generalną wielką pracę. Wszystkie wysłały „Schematy przewodnie” (*Templates*) z wymaganymi informacjami.

Z lektury i analizy tych odpowiedzi na „Schemat przewodni” można było wywnioskować, czego Zgromadzenie potrzebuje i dokąd chce iść, by zaradzić niedomogom i ograniczeniom oraz by wzmocnić aktualne obecności. Trzeba było w tym celu zbadać, przeanalizować i wyjaśnić konkretną sytuację Zgromadzenia, która wynika z odpowiedzi w celu lepszego zrozumienia, co się dzieje w odniesieniu do Restrukturyzacji Zgromadzenia.

Do tej lektury i analizy posłużyliśmy się pracą *Craighead Institute* w osobach s. Christine Anderson FCJ i dr Jima Urquhard. S. Christine prowadziła potem Synod w Meksyku jako moderatorka posługując się swym doświadczeniem i profesjonalizmem, przechodząc od odpowiedzi na „Schemat przewodni” (*Templates*) do operacyjnych hipotez i koniecznych do podjęcia decyzji.

KRYTERIA

Wybór kierunków działania i decyzje były też owocem Kryteriów opracowanych na poprzednim spotkaniu Rady Generalnej i Siedmiu Koordynatorów. Te Kryteria zostały zaakceptowane w dialogu i w procesie rozeznania na Synodzie i pozwoliły wybrać nowe struktury, które pozwolą wyrazić w sposób najbardziej adekwatny nasz Charyzmat, naszą Obecność i naszą Misję dla świata dziś i jutro. Wśród tych kryteriów znalazły się:

międzynarodowość, wzajemna wymiana życia między częściami starszymi i młodszymi Zgromadzenia, troska o starszych i opcja na rzecz ubogich.

SOLIDARNOŚĆ

Wybór, by stworzyć nowe struktury, narodził się z konieczności dania odpowiedzi na wyzwania, jakim stawia czoła Zgromadzenie, a które wynikły też z analizy odpowiedzi na „Schemat przewodni” przedstawionej przez s. Christin. Słowem kluczowym dla rozeznania było słowo „solidarność”. Ta solidarność będzie stosowana w trzech dziedzinach uważanych za priorytetowe dla nowej żywotności Zgromadzenia: solidarność w formacji, solidarność w zakresie personelu, solidarność we finansach. Tych form solidarności nie możemy uważać tylko za fakultatywne będące przejawem naszej wspaniałomyślności okazywanej w danej chwili i okazjonalnymi wyborami Kapituły lub Rady Prowincjalnej, ale myśli się o nich z odpowiednim rozeznaniem jako o elementach strukturalnych. Nie ma wątpliwości, że te nowe modele solidarności potrzebują przestudiowania i doświadczenia, aby mogły funkcjonować. Udało się osiągnąć nową świadomość, że każda część Zgromadzenia jest odpowiedzialna za inne i jednocześnie określono i wybrano nowe konfiguracje terytorialne.

NOWE KONFIGURACJE

Konfiguracji terytorialnych, jakie wyłoniły się z rozeznania i co do których zostały podjęte decyzje, jest sześć:

1. **Konfiguracja Jezusa Ukrzyżowanego:** tworzą ją Prowincja Ofiarowania (PRAES) we Włoszech i Wikariat Bahia w Brazylii (PRAES-DOMIN), Prowincja Matki Bożej Bolesnej (DOL) we Włoszech i Wikariat Espiritu Santo i Minas Gerais w Brazylii (DOL-VICT), Prowincja św. Pawła od Krzyża w USA, Kanadzie i na Jamajce, Prowincja Krzyża Świętego (CRUC) w USA, Prowincja Kalwarii (CALV) w Brazylii z misją Mozambiku, Prowincja Niepokalanego Poczęcia (CONC) w Argentynie i Urugwaju, Prowincja Chrystusa Króla w Meksyku, Prowincja Matki Bożej Fatimskiej (FAT) w Portugalii z misją w Angoli, Wikariat w Puerto Rico (CORI-PAC), Wikariat w Goiás w Brazylii (SPE-LIBER). W dniu 31 grudnia 2007 r. ta nowa konfiguracja miała 625 zakonników, 585 o ślubach wieczystych, 34 o ślubach czasowych i 6 nowicjuszy.

2. **Konfiguracja Najświętszego Serca:** tworzą ją Wiceprowincja FID w Kolumbii, trzy Prowincje hiszpańskie CORI, FAM i SANG oraz obszary ich obecności w Ameryce Łacińskiej: Republika Dominikany (CORI-PAC), Peru (CORI-RES), Wenezuela, Meksyk, Salwador, Kuba (FAM), Panama, Ekwador (SANG), Chile (SANG-CARM), Boliwia (SANG-EXAL). W dniu 31 grudnia 2007 r. nowa konfiguracja miała 446 zakonników, z nich 377 o ślubach wieczystych, 54 o ślubach czasowych i 15 nowicjuszy.

3. **Konfiguracja Eugeniusza Bosilkowa:** tworzą ją Prowincje włoskie i misja w Bułgarii (CORM, LAT, CFXI), Prowincja ASSUM (Polska, Ukraina, Czechy), Prowincja MICH (Francja), Wiceprowincja VULN (Niemcy-Austria). W dniu 31 grudnia 2007 r. nowa konfiguracja miała 424 zakonników, z nich 388 o ślubach wieczystych, 33 o ślubach czasowych i 3 nowicjuszy.

4. **Konfiguracja PASPAC:** tworzą ją Prowincja SPIR (Australia, Nowa Zelandia i Papua-Nowa Gwinea), Prowincja MACOR (Korea) i misja w Chinach, Prowincja PASS (Filipiny), Prowincja REPAC (Indonezja), Wiceprowincja MAIAP (Japonia), Wikariat THOM (Indie), misja w Wietnamie. W dniu 31 grudnia 2007 r. nowa konfiguracja miała 369 zakonników, z nich 281 o ślubach wieczystych, 73 o ślubach czasowych i 15 nowicjuszy.

5. **Konfiguracja Pasjonistów Afryki:** tworzą ją Wiceprowincja SALV w Republice Demokratycznej Kongo, Wikariat w Kenii (CORM-CARLW), Wikariat w Tanzanii (CORM-GEMM), wikariat w Bostwanie i RPA (PATR-MATAF). W dniu 31 grudnia 2007 r. nowa konfiguracja miała 141 zakonników, z nich 109 o ślubach wieczystych, 29 o ślubach czasowych i 3 nowicjuszy.

6. **Konfiguracja Pasjonistów Północnej Europy:** tworzą ją Prowincje GABR w Belgii, JOS w Anglii, PATR w Irlandii, Szkocji i Francji, SPE w Holandii i Austrii. W dniu 31 grudnia 2007 r. nowa konfiguracja miała 174 zakonników, z nich 174 o ślubach wieczystych.

Uwaga. Nie określono jeszcze przynależności Wikariatu Błogosławionego Izydora w Brazylii (LAT-ISID, 6 zakonników) i misji w Szwecji (JOS, 3 zakonników).

DOŚWIADCZENIE

Synod zaaprobował nowe Konfiguracje jako część procesu Restrukturyzacji Zgromadzenia. Mają one charakter eksperymentalny i w dialogu z Radą Generalną, przed następnym Synodem w roku 2010, zostanie zweryfikowana ich „wykonalność”. Zostanie również ocenione, w dialogu z samymi Konfiguracjami, czy któraś z nich, ze względu na swój duży zasięg, pozostając jedną Konfiguracją, może być podzielona na dwie strefy, aby ułatwić funkcjonowanie w niektórych fazach procesu. Koordynatorzy mianowani przez nowe Konfiguracje, będą kontynuowali swoją pracę polegającą na utrzymywaniu łączności w każdej nowej Konfiguracji i współpracy z Radą Generalną w procesie Restrukturyzacji, który się dzieje. Każda z Konfiguracji będzie miała przynajmniej jednego łącznikowego Konsultora generalnego.

Po za tym Synod zdecydował zawiesić do Kapituły Generalnej (2012 r.) siedem Konferencji Regionalnych, na które było podzielone Zgromadzenie (R.G. nrr.94, 95 i 96), podczas gdy Prowincje, Wiceprowincje i Wikariaty będą kontynuowały swoją drogę normalnie, aż do następnej Kapituły Generalnej. Nawet jeśli same zweryfikują „wykonalność” nowych konfiguracji, których są członkami, oraz będą mogły wspólnie eksperymentować na poziomie decyzji operacyjnych, dobrze żeby utrzymały pozytywne formy współpracy, które już trwają. Jednocześnie nowe konfiguracje będą musiały odkrywać i eksperymentować wykonalność bycia członkami nowej jednostki również jako hipotezy ich nowej struktury na przyszłość.

OCENA

Liniami przewodnimi i zasadniczym kierunkiem na czas eksperymentu, są (między innymi) te, które zostały zatwierdzone w trzech sektorach solidarności: 1) Struktury dla solidarności w formacji; 2) Struktury dla solidarności w personelu; 3) Struktury dla solidarności w finansach. Ocena postępu, napotkanych trudności i realizacji zostanie dokonana na następnym Synodzie w 2010 r., gdzie, poprzez odpowiednie rozeznanie, zorientujemy się, czy wprowadzić modyfikacje lub poprawki do tego dziejącego się procesu.

Zgodnie z tym, co powiedział Jezus: „młode wino do nowych bukłaków” (Mk 2,22), najbliższe dwa lata zajmie nam to zaangażowanie w zmianę mentalności i duchowe pogłębienie na poziomie naszego nawrócenia, które uczyni nas zdolnymi do realizacji „nowego sposobu bycia razem jako pasjoniści w posłannictwie...” i pozwoli nam wzrastać „w zrozumieniu że życie jest darem do dzielenia”. (Deklaracja Centralna Kapituły Generalnej 2006, nr 4,6).

Jesteśmy wezwani do wykonania skoku jakościowego w myśleniu i przeżywaniu własnej przynależności bardziej do Zgromadzenia niż do Prowincji, przekraczając własne granice kulturowe, geograficzne i do odzyskania świeżości ewangelicznej pierwotnego Kościoła, który przekraczał mury Jerozolimy i granice narodu Izraelskiego jako jedyne odbiorcy jego misji.

Apostoł Paweł jest typowym przykładem pójścia „poza” granice geograficzne i kulturowe. On zrozumiał, że Jezus, wzywając nas do misji: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19) chciał, abyśmy się stali wielokulturowi i wielonarodowościowi. Zgromadzenie musi przeżywać swoją międzynarodowość mając zdolność do dialogu między wszystkimi swoimi częściami oraz przeżywając własną misyjność poprzez wymianę darów między różnymi kulturami i narodami. To jest przemiana której dziś żąda droga Restrukturyzacji wzywając nas do solidarności w szerokim znaczeniu i w duchu nowego narodzenia i przynależności.

TRASA DO PRZEJŚCIA

Ścieżka rozwoju „realności” nowych Konfiguracji nie zakończy się na Synodzie 2010, nawet jeżeli będzie etapem ważnym dla Zgromadzenia. Wtedy rzeczywiście potwierdzimy lub zmodyfikujemy drogę, stawiając czoła ewentualnym problemom, które mogą się pojawić w czasie eksperymentowania i zaczniemy zajmować się modelem Zarządu dla nowych Konfiguracji i dla Zarządu Generalnego, uznając jeszcze Synod za fazę przejściową. Dwa ostatnie lata procesu (2010-2012), doprowadzą nas do Kapituły Generalnej, gdzie przewiduje się ostateczne określenie granic i zaaprobowanie nowych Konfiguracji jako jednostek prawnej przynależności. Zaaprobowany zostanie także model Zarządu różnych jednostek i Rady Generalnej.

Taka jest droga przewidziana na najbliższe cztery lata. Każdy z nas jest za nią odpowiedzialny i wezwany do współpracy zgodnie z własnymi możliwościami oraz przez modlitwę w tej intencji. Jesteśmy wezwani do przeżywania z entuzjazmem i udziału w tym wydarzeniu łaski i życia. Jezus niech idzie z nami do Emaus Restrukturyzacji Zgromadzenia i niech otwiera nam oczy i serca, abyśmy pojęli wolę Ojca w odniesieniu do odnowy życia w Zgromadzeniu i doprowadzimy do jej realizacji. To jest misja.

PODZIĘKOWANIA I PODSUMOWANIE

Chcę bardzo gorąco i po bratersku podziękować braciom z prowincji Chrystusa Króla (REG) z Meksyku, która nas gościła i która oddała się do dyspozycji ze wszystkimi swoimi zakonnikami. Szczególne podziękowania kieruję do Prowincjała o. Francesko Valadeza, Rady, Rodziny Pasjonistowskiej i wszystkich którzy uczestniczyli w przygotowaniach do Synodu, który udał się także dlatego, że kontekst środowiskowy, w którym się on odbywał, był sprzyjający. Nie chcę zapomnieć nikogo. Niech wam Bóg błogosławi!

Dokumenty synodalne przyniosą pozdrowienia i podziękowania bliżej związane z okolicznościami i kompletne.

Pozdrawiam Konsultorów Generalnych i dziękuję im również za ich pracę w związku z Synodem i za skuteczną współpracę w posłudze animowania Zgromadzenia oraz za sugestie pomocne przy tworzeniu tego podsumowania.

Powierzamy Synod, wszystko co się na nim wydarzyło i wszystko, co się z niego narodzi i rozwinię opiece Maryi która jest w Meksyku szczególnie czczona jako Matka Boża z Guadalupe, również poprzez koncelebrę synodalną w Jej sanktuarium, gdzie odbiera cześć nazywana przez lud czule *La Morenita*. Ona niech nam da prostotę serca, odwagę dla otwarcia na wypełnianie decyzji.

Zanim zakończę, chcę również wspomnieć, że w przyszłym roku 2009 przypadnie 25 rocznica zatwierdzenia naszych Konstytucji (2 marca 1984 roku w Uroczyste Wspomnienie Męki Jezusa). A zatem rok 2009 może być okazją do ponownej lektury Konstytucji ze strony naszych zakonników, wspólnot, Rodziny pasjonistowskiej, oraz do studiów, sympozjów, seminariów i zgłębienia ich treści, które są oświecone otwartością profetyczną charyzmatu i autentycznej wrażliwości ludzkiej i zakonnej.

Św. Paweł od Krzyża, nasz Ojciec, którego uroczystość będziemy obchodzić niech wam błogosławi i towarzyszy.

o. Ottaviano D'Egidio
Przełożony Generalny CP

Rzym – Klasztor św.św. Jana i Pawła
10 października 2008
Początek Nowenny do św. Pawła od Krzyża